

[Pia Kjærsgaard]

on. Samtlige partier stemte imod. Måtte alle pensionister dog bare være klar over det.

Med hensyn til TV2 skal vi også fra SFs side høre, at man da godt vil have monopolet brudt, så befolkningen kan få opfyldt sine ønsker. Ja men befolkningen ønsker ikke monopolet brudt på den måde, som SF foreslår, og som socialdemokratiet foreslår. Befolkningen vil have et reklamefinansieret TV2, og det viser alle opinionsundersøgelser. Hvorfor lytter man ikke herinde efter, hvad der foregår ude i befolkningen?

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg skal sige til fru Ingerlise Koefoed, at det, jeg såmænd bare i al stilfærdighed gjorde opmærksom på, var, at det var lidt fattigt, synes jeg, hvis diskussionen om TV-2 hele tiden, også i medierne, skulle dreje sig om reklamer eller ikke reklamer, og at det efter min mening i for høj grad har overskygget det egentlige formål, den egentlige mening med et monopolbrud, nemlig mere frihed, et større udbud, flere valgmuligheder for borgerne i dette samfund.

Så skal jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at i SF har man det jo på mange måder rart, for dér behøver man ikke at tage hensyn til realiteterne. Man fremsætter forslag i folketinget; hvor pengene skal komme fra til det, hvordan finansloven skal hænge sammen, spiller ikke nogen rolle: vi præsenterer vores politik. Regningen? Ja, det må være andres problem.

Det, der står tilbage, og det, vi har sagt, er, at de svagest stillede grupper i vores samfund, først og fremmest pensionister og uddannelsessøgende, har fået det bedre de sidste 3 år. De har haft en reallønsfremgang. Det synes vi er godt.

Jeg sagde i min tale, at hr. Svend Auken holder den samme tale hvert år. Nu har jeg konstateret, at han oven i købet har lært talen udenad. Næste år, hr. Svend Auken, vil man kunne klare sig uden manuskript: det eneste, der er tilbage af regeringens politik, det er større overskud til virksomhedsejerne, det er EF-unionen, det er reklamer i TV2, og så var der vist et par ting til, og så endelig ikke at forglemme alle de sociale nedskæringer. Og hertil siger jeg, at der set under ét ikke har været sociale nedskæringer. De soci-

ale budgetter er i realiteten, taget under ét, uændrede.

Og hr. Svend Auken siger, at udlandsgælden stiger og stiger. Hr. Svend Auken, det viser jo i virkeligheden kun omfanget af de økonomiske problemer, da regeringen trådte til for 3 år siden.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Ikke alene holder hr. Svend Auken den samme tale hvert år, men han hører altså heller ikke efter, hvad der bliver sagt, når andre ordførere har ordet.

Det, vi skal have, er naturligvis en fortsættelse, som vi sagde det, af den indledte økonomiske politik. Vi skal fortsætte med den positive beskæftigelsesudvikling, det store fald i inflationen, statsunderskuddet bringes ud af verden, og vi skal naturligvis fastholde målet om, at betalingsbalanceunderskuddet skal være væk i løbet af 1988. Det er en politik, der er ansvarlig, og det er en politik, der er social, i modsætning til den gældsætningspolitik, som kendetegnede socialdemokratiet, da de var i regering, og som jo igennem de stigende rentebyrder skubber andre udgifter, herunder de sociale, til side. Det er en vældig social indsats, der gøres af denne regering.

Også fru Lilli Gyldenkilde ser bort fra, at det er en stor fordel for pensionisterne, at inflationen er faldet så stærkt, som den er, og fortsat gør det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, ja, hr. Gammelgaard, der er mange, der kan være glade for, at inflationen er faldet, det er vi alle. Men pensionisterne har nu ikke grund til så stor glæde som dem, der har råd til at gå ud og låne penge til forbrugslån og dermed gå ud og købe video, biler og alt det, som belaster den balance, vi har så travlt med alle sammen.

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg gerne have lov til at sige, at det jo heldigvis er sådan, at det er ved at gå op for vælgerne, at man ikke både kan stå her og love pensionisterne forbedringer og så bilde dem ind, at vi kan få skattnedsættelser over en bank i samfundet. Vi kan da heldigvis se på fremskridtspartiets tilslutning, at det er der ingen der tror på.